

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

Број захтева:

Датум: 28.06.2019. године

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ -
ПОСРЕДСТВОМ ВЕЋА НАУЧНИХ ОБЛАСТИ

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

(члан 75. Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

1. Име, средње име и презиме кандидата: ИВАН (ДРАГОСЛАВ) СТЕВОВИЋ
2. Ужа научна област за коју се наставник бира: ИСТОРИЈА ЛИКОВНИХ УМЕТНОСТИ И АРХИТЕКТУРЕ
3. Радни однос са пуним или непуним радним временом: ПУНО РАДНО ВРЕМЕ
4. До овог избора кандидат је био у звању: ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР

у које је први пут изабран: 10.03.2015.

за ужу научну област /наставни предмет: ИСТОРИЈА ЛИКОВНИХ УМЕТНОСТИ И АРХИТЕКТУРЕ

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање: 10.03.2020.
2. Датум и место објављивања конкурса: 24.04.2019. године, „Послови“, сајт Филозофског факултета, сајт Универзитета у Београду
3. Звање за које је расписан конкурс: РЕДОВНИ ПРОФЕСОР

III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ РЕФЕРАТА И О РЕФЕРАТУ

Назив органа и датум именовања Комисије: ИЗБОРНО ВЕЋЕ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА, 18.04.2019. године

1. Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме		Звање	Ужа научна област	Организација
1.	др Марица Шупут	Редовни професор	Историја ликовних уметности и архитектуре	У пензији

2 .	др Александар Кадијевић	Редовни професор	Историја ликовних уметности и архитектуре	Филозофски факултет у Београду
3 .	др Драган Војводић	Редовни професор	Историја ликовних уметности и архитектуре	Филозофски факултет у Београду
4 .	Др Ненад Макуљевић	Редовни професор	Историја ликовних уметности и архитектуре	Филозофски факултет у Београду
5 .	Др Марина Вицеља - Матијашић	Редовни професор	Повијест уметности	Филозофски факултет Свеучилишта у Ријеци

2. Број кандидата пријављених на конкурс: ЈЕДАН КАНДИДАТ
3. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: НЕ
4. Датум стављања реферата на увид јавности: 06.06.2019.
5. Начин (место) објављивања реферата: огласна табла Филозофског факултета у Београду и сајт Филозофског факултета
6. Приговори: /

**IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА
ФАКУЛТЕТА: 27.06.2019.**

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата проф. др Ивана Стевовића у звање редовног професора вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начини и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Проф. др Миомир Деспотовић

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл.72.ст.4. Закона;
5. Потврда да предложеном кандидату није изречена мера јавне осуде за повреду Кодекса;
6. Изјава о изворности;
7. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

Напомена: сви прилози, осим под бр. 4.и 5. достављају се и у електронској форми.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

ДС/ПС 05/4-02 бр. 1152/1-III/3

27.06.2019. године

На основу члана 75. став 2. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр.88/17, 27/18 и 73/18) и члана 227. став 2. алинеја 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, на својој VI редовној седници, одржаној дана 27.06.2019. године, на предлог Комисије, донело је следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог одлуке да се др Иван Стевовић изабере у звање РЕДОВНИ ПРОФЕСОР за ужу научну област ИСТОРИЈА ЛИКОВНИХ УМЕТНОСТИ И АРХИТЕКТУРЕ, са пуним радним временом на Одељењу за историју уметности, на неодређено време.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Филозофски факултет у Београду је на основу предлога декана Факултета и Одлуке Изборног већа Факултета о расписивању конкурса, објавио конкурс за избор у звање редовног професора, за ужу научну област ИСТОРИЈА ЛИКОВНИХ УМЕТНОСТИ И АРХИТЕКТУРЕ, због потребе Факултета, Одељења за историју уметности.

Изборно веће Филозофског факултета, на седници одржаној дана 27.06.2019. године, разматрало је Извештај Комисије за припрему извештаја о пријављеним кандидатима, и утврдило да предложени кандидат др Иван Стевовић испуњава све услове прописане чланом 74. и 75. Закона о високом образовању ("Сл. гласник РС", број 88/17, 27/18 и 73/18), чланом 135. Статута

Универзитета ("Гласник Универзитета у Београду", број 201/18), као и услове прописане Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, па је донета одлука као у изреци.

Доставити:

1x Универзитету у Београду

1x Др Ивану Стевовићу

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

1x Одељењу за историју уметности

1x Стручном сараднику за радне односе

1x Шефу Одсека за правне послове

Проф. др Миомир Деспотовић

1x Архиви

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ

Филозофског факултета

Универзитета у Београду

Београд, 11.05.2019.

Одлуком донетом на IV редовној седници Изборног већа Филозофског факултета у Београду, одржаној 18.04. 2019. године, изабрани смо у Комисију за припрему реферата о кандидатима за избор у звање **РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА** за ужу научну област **ИСТОРИЈА ЛИКОВНИХ УМЕТНОСТИ И АРХИТЕКТУРЕ** на Одељењу за историју уметности, са пуним радним временом и на неодређено време. По увиду у достављену документацију, слободни смо да Изборном већу Филозофског факултета у Београду поднесемо следећи

РЕФЕРАТ

На конкурс за избор у звање **РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА** за ужу научну област **ИСТОРИЈА ЛИКОВНИХ УМЕТНОСТИ И АРХИТЕКТУРЕ** који је расписао Филозофски факултет у Београду, а који је објављен у Огласним новинама Националне службе за запошљавање „Послови“ од 24. априла 2019. године, пријавио се један кандидат, др Иван Стевовић, ванредни професор Филозофског факултета у Београду.

БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

Др Иван Стевовић, ванредни професор Одељења за историју уметности Филозофског факултета у Београду, је рођен 26. јула 1965. године у Београду, где је завршио основну и средњу школу. На студије на Одељењу за историју уметности Филозофског факултета у Београду уписао се 1984. године, а по одслужењу војног рока редовне студије завршио је 1989. године, са просечном оценом 10 (десет) и

дипломским радом под насловом *Једнобродне куполне цркве у Дубровнику у време византијске власти* (ментор академик Војислав Кораћ). На истом Одељењу завршио је постдипломске студије и 1994. године одбранио магистарску тезу *Крстообразне куполне цркве у Дукљи и Далмацији* (ментор проф. др Марица Шупут). Од 1991. године запослен је на Филозофском факултету у Београду, најпре као асистент-приправник, а од 1994. као асистент на предметима *Историја архитектуре* односно *Историја архитектуре I* и *Историја архитектуре II*. Године 2004. Иван Стевовић је одбранио докторску дисертацију под насловом *Архитектура Каленића у позносредњовековној српској и у византијској архитектури* (ментор проф. др Марица Шупут) и тиме стекао звање доктора историје уметности. У звање доцента изабран је 2005, а након реизбора ванредни професор постао је у априлу 2015. године, на предметима *Архитектура Византије и западне Европе у средњем веку*, *Средњовековна архитектура у Србији* као и на више изборних предмета на завршним годинама редовних студија, мастер и докторским студијама. Од 2006. до 2010. године обављао је дужност управника Института за историју уметности Филозофског факултета у Београду. Свеукупни досадашњи научно-истраживачки и стручни, као и педагошки рад проф. др Ивана Стевовића резултирао је обимном библиографијом, као и активним деловањем у свим доменима активности на Филозофском факултету у Београду.

НАУЧНО-ИСТРАЖИВАЧКИ И СТРУЧНИ РАД

Проф. др Иван Стевовић је искусан истраживач средњовековне архитектуре и уметности. Његов рад одликује подробно познавање материје, широко образовање и детаљна упућеност у савремене методолошке токове историје уметности. Стога се, уз тежиште на питањима из области медијевистике, опсег његових досадашњих радова креће у хронолошком оквиру од грчке антике до рецепције средњовековних архитектонских, односно уметничких остварења у савременом добу. Из наведеног произлази да је реч о проучаваоцу способном да одређене појединачне појаве и проблеме сагледава из широке контекстуалне перспективе.

Током последње две деценије проф. др Иван Стевовић био је, или је и даље, редовни сарадник на домаћим и међународним научним пројектима у земљи и региону: 2001.- 2005.г. *Српска средњовековна уметност између Византије и Запада* (Министарство науке и заштите животне средине републике Србије); у истом периоду, *Разумевање визуелне културе Балкана* (TEMPUS - ЕУ); 2006. - 2010.г. *Српска и византијска уметност у позном средњем веку* (Министарство науке и заштите животне средине републике Србије); 2011. - *Српска средњовековна уметност и њен европски контекст; Хришћанска култура на Балкану у средњем веку: Византијско*

царство, Срби и Бугари од почетка 9. до почетка 15. века (Министарство просвете, науке и технолошког развоја републике Србије). Руководилац је на пројекту *Архитектура средњовековне Србије*, Матица Српска - Нови Сад, Одељење за ликовне уметности Матице Српске, од 2016. Уз наведено, од 2009. до 2011.г. био је руководиолац међународног пројекта *Град Дукља у касноантичком и раносредњовековном периоду*, под окриљем Министарства просвете и науке републике Црне Горе и Историјског института Универзитета Црне Горе; током 2012-2014. г. учесник на пројекту *Друштвена историја и културно-историјско наслеђе Црне Горе од раног средњег вијека до почетка XIX вијека*, Министарства просвете и науке републике Црне Горе и Историјског института Универзитета Црне Горе. Такође, проф. др Иван Стевовић је од почетка рада на Филозофском факултету учествовао на бројним стручним и научним округлим столовима, симпозијумима и конференцијама: *Манастир Жича* (Народни музеј Краљево, Краљево 1995.); *Уметност Русије и земаља византијског света у XII веку* (Државни институт за историју уметности, Москва 1995.); *XX Интернационални византолошки конгрес*, Париз 2001; *IV национална Византолошка конференција* (Српски комитет за византологију - САНУ, Београд 2005.); *Нови Јерусалими. Преношење сакралих простора у хришћанској култури* (Центар за источнохришћанску културу, Москва 2006.); *XXI Интернационални византолошки конгрес*, Лондон 2006; *Грчка култура и традиција* (Универзитет у Хаифи 2007.); *Манастир Каленић: у сусрет шестој стогодишњици*, (САНУ – Епархија Шумадијска, манастир Каленић 2008.); *XV Светски конгрес јеврејских студија* (Светски јеврејски конгрес - Хебрејски универзитет у Јерусалиму 2009.); *Архитектура Византије и кијевске Русије 9-12. век* (Одељење за ранохришћанску и византијску уметност музеја Ермитаж - државни универзитет у Санкт-Петербургу 2009.); *V национална Византолошка конференција* (Српски комитет за византологију - САНУ, Београд 2010.); *Простори памћења. Архитектура-баштина-уметност* (Филозофски факултет у Београду 2011.); *Пре и после пада Цариграда* (Центар за кипарске студије Филозофског факултета у Београду 2012.); секција *Средњовековна Србија* (48. Интернационална конференција средњовековних студија, Универзитет Западог Мичигена, Каламазу 2013.); *Дукља (Doclea) – могућности истраживања и презентације*, Универзитет Црне Горе, Подгорица 2013.); *VI национална Византолошка конференција* (Српски комитет за византологију - САНУ, Београд 2015.); *Ниш и Византија XIV* (Град Ниш, Универзитет у Нишу, Православна епархија Нишка, Културни центар Ниш 2015.); *Текст/Написи/Слике* (Институт уметности при Бугарској академији наука, Софија 2016.); *Надилазећи границе византијске и поствизантијске уметности* (Институт уметности при Бугарској академији наука, Софија 2017.); *Ниш и Византија XVI* (Град Ниш, Универзитет у Нишу, Православна епархија Нишка, Културни центар Ниш 2017.); *Образовање меморије у раној модерној и модерној уметности и књижевности* (Филозофски факултет у Београду 2017.); *Еклектицизам на ободним подручјима: средњовековна уметност и архитектура на раскршћу латинске, грчке и словенске културне сфере* (Универзитет Принстон, 2019.). Треба нагласити да му је на последњем

наведеном скупу била исказана посебна почаст да у форми официјелне завршне речи саопшти своје ставове о изложеним рефератима и правцима будућих истраживања тематике исказане насловом. Проф. др Иван Стевовић је држао предавања и изван матичне институције. У зимском семестру школске 2011-2012.г. предавао је предмете *Историја уметности I-III* на Универзитету уметности у Нишу, а током 2012-2013.г. био је професор на предмету *Умјетност касне антике и раног хришћанства* на мастер студијама на Историјском институту Универзитета Црне Горе у Подгорици, на којем је био и ментор мастер и магистарских радова. Такође, на Филозофском факултету Свеучилишта у Ријеци априла 2016.године одржао је предавање по позиву, под насловом *Сакрална архитектура средњовековне Србије: апропријација и синтеза*.

Проф. др Иван Стевовић до сада је био самостални аутор три књиге, и уредник зборника *SYMMEIKTA. Зборник радова поводом четрдесет година Института за историју уметности Филозофског факултета у Београду*, у којем су текстове у распону од касноантичке до савремене уметности објавила четрдесет и четири еминентна истраживача из Србије и иностранства. Аутор је тридесет пет научних радова, међу којима је највећи број објављен у водећим националним или међународним гласилима која се налазе на WoS и ERIH листама, и писац више јединица у најважнијим домаћим научним и научно-популарним енциклопедијама. Од избора у звање ванредног професора 2015. године, проф. др Иван Стевовић је објавио једну књигу и тринаест нових радова.

Научни радови пре избора у звање ванредног професора (1991–2015.)

Међу радовима проф. др Ивана Стевовића пре избора у садашње звање на првом месту треба истаћи вредност његове две књиге објављене у наведеном периоду, *Каленић. Богородичина црква у архитектури позновизантијског света* (Београд 2006), и *PRAEVALIS. Obrazovanje kulturnog prostora kasnoantičke provincije*, (Подгорица 2014). Већ према насловима може се закључити о хронолошким оквирима у којима се концентришу Стевовићева научна интересовања, и у којима он исказује познавање историјскоуметничке материје, проблематике и методологије. Студија посвећена једном од најважнијих споменика црквене архитектуре Моравске Србије и позне Византије својом структуром, садржајем и начином тумачења архитектонског дела, превазишла је дотадашње домете уобичајеног монографског приступа, прерастајући у изузетно вредан допринос како историји српске средњовековне архитектуре, тако и византијској културној историји. Стевовићево настојање да градитељско остварење цркве посматра као јединствену целину чије све компоненте имају подједнаку иконографску и симболичку важност већ у овој књизи, из које су произишле и још две мање монографије у којима је био коаутор (*Манастир Каленић* са Б. Цветковићем 2007, и *Манастир Јошаница* са Б. Цветковићем и Ј. Ердељан 2008.), наговестиле су способности његовог синтетског размишљања. Такав приступ у пуној

мери исказан је у другој наведеној књизи, у којој је учињен узоран напор да се касноантичка административна јединица која је обухватала простор данашње Црне Горе, северне Албаније и дела Западне Србије, сагледа из дијахронијског угла и превасходно анализом архитектонских и других уметничких остварења од времена заоставштине најранијих античких грчких насеобина на овој територији, преко свих видова уметничких дела из епохе римског царства, до раздобља касне антике и раног средњег века. Стевовићево уверење да уметност, односно визуелна култура представљају упечатљиве одразе и уверљиве показатеље разнородних, а до сада непрепознатих токова амбивалентне културне историје ове области, доследно је аргументовано анализом великог броја артефаката који су у претходној историографији били сагледавани појединачно односно парцијално. Тиме је и слика о важности римске провинције Превалис за све што се дешавало и у потоњој историји "отрантског троугла", како аутор посматра море и копно између две тачке на балканској и једне на апенинској обали Јадрана, постала изоштренија него што је била до појаве ове књиге.

Упоредо са књигама, од самог почетка свог научно-истраживачког рада проф. др Иван Стевовић је посебну пажњу усмерио и ка недовољно проученој тематици раносредњовековне уметности на источној обали Јадрана. Из тог тематског оквира произишао је његов магистарски рад, а потом низ текстова у којима је једнако убедљиво исказано уверење да разнородни и углавном слабо очувани фрагменти уметности са тог подручја и из наведене епохе, могу бити протумачени на прави начин само уколико им се приступа из перспективе дешавања која су имала свој одјек на целокупном простору Медитерана. У том смислу посебно треба истаћи радове *О првобитном изгледу и времену градње цркве Св. Михајла у Стону*, ЗРВИ 35/1996, 175-195; *Свети Андреја у которском натпису ANDREESCİ AD HONOREM SOCIORVMQ. MAIOREM*, Зограф 27/1998-1999, 23-32, који је захваљујући методолошком приступу из којег је проистекла и Стевовићева идентификација до тада непрепознатог светитеља, вишеструко цитиран. Радом *Byzantium, Byzantine Italy and Cities on the Eastern Coast of the Adriatic: the case of Kotor and Dubrovnik*, ЗРВИ 39/2001-2002, 165-182, најстарији средњовековни слојеви архитектуре Котора и Дубровника дефинитивно су уведени у токове истовремене, преовлађујуће византијске градитељске продукције на широком простору централног Средоземља. Из збира од више од двадесет радова објављених у периоду пре избора у звање ванредног професора такође треба издвојити и Стевовићева нова читања и тумачења пионирских или необјављених написа о српској средњовековној архитектури (*"Жича и Лазарица" седамдесет година касније*, у: Манастир Жича (ур. Г. Суботић), Краљево 2000, 357-367; *Gabriel Millet and Serbian Medieval art*, предговор фототипском издању књиге *L'ancien art serbe: les églises*, Београд 2005, 5-17; *Ђурђе Бошковић: Дневник радова на цркви манастира Каленић*, у: Манастир Каленић - у сусрет шестој стогодишњици, Зборник радова Историјског одељења САНУ (ур. Ј. Калић), Београд- Крагујевац 2009, 21-28; *Архитектура Моравске Србије: локална градитељска школа или епилог водећих токова позновизантијског градитељског стварања. Методолошка студија*, ЗРВИ 43/2006, 231-253). У њима се

препознаје његово интересовање усмерено ка преиспитивању историографије и методологије истраживања средњовековне архитектуре. Једнако је важан и Стевовићев покушај да руковођен ставовима исказаним о архитектури Каленића, у монографији и у тексту *Late Byzantine Architectural Church Decoration as an Iconic Vision of Heavenly Jerusalem: the Case of Kalenić*, у: *New Jerusalems. Translation of Sacred Spaces in Christian Culture*, (ур. А. Лидов), Москва 2009, 585-606, на нов начин сагледа иконографско-ликовне, односно симболичке вредности визуелних кодова изведених на фасадама једне од најзначајнијих средњовизантијских цркава на егејским острвима, о чему је писао у раду *Towards new directions of investigation of Late Byzantine architecture. Visualisation of "text" on the facades of the church of the Virgin in Krina (Chios)*, 175-190, објављеном у зборнику који је уредио као управник Института за историју уметности. Коначно, од несумњиве су важности за подробније познавање одређених споменика и Стевовићеве студије о црквама Немањиног доба (*Historical and artistic time in the architecture of medieval Serbia: 12th century*, у: *Архитектура Византии и Древней Руси IX-XII веков* (ур. Д. Јолшин), Петроград 2010, 148-163; *Историјски извор и историјскоуметничко тумачење: Богородичина црква у Топлици*, *Зограф* 35/2011, 73-92). Занимљива и у историјском контексту тренутка сасвим могућа претпоставка о најстаријој градитељској фази првог средишта српске архиепископије изложена је у раду *Једна хипотеза о најстаријем раздобљу Жиче*, *Зограф* 38/2014, 45-58.

Научни радови после избора у звање ванредног професора (2015 - 2018.)

Од избора у звање ванредног професора, др Иван Стевовић објавио је радове који и квантитативно и квалитативно задовољавају мерила за избор у звање редовног професора, сходно пропозицијама утврђеним у *Правилнику о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду* (Гласник БУ бр. 192), као и *Правилима о ближим условима за избор наставника и сарадника Филозофског факултета у Београду*.

Самостална научна монографија: *Византијска црква. Образовање архитектонске слике светости*, Београд 2018. Настала у сплету подробног познавања материје коју има за тему, методолошке утемељености у савременим моделима проучавања историјскоуметничке науке, промишљања посебних проблема и високе културе писаног изражавања, књига проф. др Ивана Стевовића поседује све карактеристике научне синтезе која се у домаћој, па и у широј историографији, појављује по први пут. Њене основне вредности сажете су у начину посматрања архитектуре византијске цркве, који значајно превазилази оквире традиционалног, углавном типолошког, односно формалистичког приступа. Аутор тумачи сакрално здање из аутентичне историјске перспективе, на основу писаних извора, иконографије и симболике архитектонских склопова или појединости. У концептуалном смислу, проф. др Иван Стевовић текст своје књиге темељи у својеврсном дијалогу како са оним

архитектима и историчарима архитектуре који су њена остварења од антике до XX века сврставали у домен најсавршеније уметности, тако и са филозофским ставовима великана историје науке, попут Томаса Куна, Карла Попера, Мишела Фукоа и других. У складу с наведеним, у првом поглављу књиге исцрпно се описују и преиспитују околности које су у модерној науци довеле до суштински неодговарајућег али преовлађујућег наратива о византијској архитектури, коме су најважнији подстицаји придошли из начина изучавања средњовековних споменика западне Европе. Проф. др Иван Стевовић прецизно идентификује ставове који су представљали разлоге због којих историографија ни до данас није досегла до целовитог погледа на све значењске слојеве организма византијске цркве као светог места настајалог под значајно другачијим духовним околностима но што је био случај са одговарајућом архитектуром Запада.

Средишњи део књиге представљају два наредна поглавља, у којима је тумачење историјских извора и архитектонских форми изложено на нов начин, у симултаном виду. У њима је највећа пажња посвећена вишезначној природи источнохришћанског-византијског светог места, његовој градитељској артикулацији, првацима хришћанског теолошког учења чија је мисао одредила сегменте архитектуре византијске цркве класичног и позног раздобља, у распону од концепта простора преко конструктивних појединости до начина њеног украшавања. Ауторов текст оправдано наглашава изразито апстрактна обележја византијске цркве као носећа: "Све што се у цркви налазило у основи је било слика онога што је том сликом приказивано или онога што је та слика требало да побуди у колективној свести. У својој теолошко-семиотичкој мултивалентности архитектура византијске цркве истовремено је садржавала слику, еманирала њену светост, стапала се с том сликом и тиме прерастала у свету слику, у јединство које је своје огледало налазило у контемплативном доживљају и 'унутрашњем погледу' посматрача." Вредност овог и сличних судова огледа се у томе што се њима релативизују односно поништавају многа досадашња становишта према којима је, под утицајем начела и архитектонске праксе модерног доба, византијска црква била разматрана скоро искључиво као једноставан склоп простора и конструкције, односно практично потпуно изван оквира њене сасвим посебне *сакралне* намене, и тој намени примерене целовитости визуелног доживљаја. У једнакој мери, у функцији визуелног исказивања светости, архитектонске законитости могле су бити препознате, међутим, не само у изграђеним здањима, за која је с правом напоменуто да се почев од самог градива као основног елемента њихово објашњење више не може задржавати на досадашњим дометима, већ и у композицији различитих обредних предмета, попут реликвијара и икона, или ефеката визуелно-функционалне симфоније оствариване племенитим материјалима и нематеријалним чиниоцима архитектуре: комплексном градацијом и динамичним односима контраста светла и сенке, мирисом, звуком и тишином, литургијско-ходочасничким кретањем које је градило властити простор, црквеним појањем. Следствено наведеном, изложена разматрања архитектоничности која стоји у позадини образовања сваког од многобројних

визуелних фокуса византијских културних места, логично су расправу одвела ка запитаности о видовима значењских повезаности између античке и средњовековне архитектуре сакралних здања. Без обзира на различит религиозни предзнак, и једна и друга у својој појавности имала су за циљ наглашено ликовни односно естетски доживљај, као врхунски залог светости. Стога ауторове закључне реченице, у којима се у византијској црквеној архитектури наговештава постојање онога што је Витрувије називао *Еуритмијом*, а стари Грци претходно подразумевали под термином *Пикилија*, истовремено представљају не само један од кључно важних и оригиналних домета у овом тексту, већ и подстицај новом, суштински другачијем приступу архитектури византијске цркве.

Један рад из категорије M21–M23: *Рана средњевизантијска црква и мошти Св. Трифуна у Котору*, Зограф 41/2017, 37-50. Стално се враћајући темама из оквира раносредњовековне уметности балканске обале Јадрана као дела медитеранског географског и културног простора, проф. др Иван Стевовић у споменутом раду износи по први пут на једном месту сабране расуте или нове податке о једној од најранијих которских цркава, расправу о првим познатим раносредњовековним которским патрицијима, и предлог о могућем првобитном месту поштовања реликвија светитеља патрона града.

Један рад из категорије M24: *ET IN PATRIA EGO: средњовековни споменици у путописима из Србије с почетка XIX века*, Етноантрополошки Проблеми 12 - 4/2017, 1291-1308. Рад долази из тематског оквира Стевовићевог бављења рецепцијом средњовековне уметности у доба романтизма. У оквиру шире слике романтичарског дискурса, на основу података о српским манастирима из три истовремена путописа, аутор показује законитости оновременог доживљаја старина, које се од стране српских путописаца из Аустрије представљају као споменици вековне заосталости (Јоаким Вујић, Ђорђе Магарашевић) док их немачки посетилац пореклом из протестантске средине (Ото Дубислав фон Пирх) схвата на значајно супротан начин, као залог европске традиције Србије на прагу ослобођења од Отоманске империје.

Пет радова из категорије M51. Додатно испуњен услов из категорије M24 (M11–M14, M21–M23 и M41, M42) може, један за један, да замени услов из категорије M51:

1. *Византијске и романо-готичке тенденције у српској архитектури и скулптури XIV века (до 1371.г.)*, у: Византијско наслеђе и српска уметност II. Сакрална уметност српских земаља у средњем веку, Београд 2016, 317-329. **(M13)**

2. *Сакрално градитељство Моравске Србије*, у: Византијско наслеђе и српска уметност II. Сакрална уметност српских земаља у средњем веку, Београд 2016, 423-433. **(M13)**

Будући да представљају део јединствене целине и да су објављени у истом тому двојезичне репрезентативне публикације настале поводом 23. Међународног конгреса византијских студија, радови се за потребе реферата коментаришу скупно. Реч је о синтетским прегледима два раздобља српске средњовековне архитектуре, које проф. др Иван Стевовић представља на начин искусног истраживача и предавача ове материје, узорно наглашавајући основне карактеристике и отворене проблеме оновременог сакралног градитељства. Реч је о врсти текстова који могу настати само на основу подрбног познавања материје и дугог искуства бављења њоме.

3. *Прве српске епископске цркве. Запажања о историји и архитектури.* Зборник Матице Српске за ликовне уметности 44/2016, 41-59. У овом раду проф. др Иван Стевовић упоредо разматра историјске околности и архитектонска остварења која су обележила период после оснивања аутокефалне српске цркве. Саопштено је више нових и корисних запажања која изоштренијом чине слику о црквама седиштима новоформираних епископија.

4. *Од теренске скице до скице целине: Михаило Валтровић и српска средњовековна архитектура,* Зборник Народног музеја Београд. Историја уметности XXII/2 (2016), 9-45. Уочавајући чињеницу да је писано дело пионира научног истраживања српске средњовековне архитектуре и једног од најзначајнијих посленика националне културе друге половине XIX и почетка XX столећа остало неодговарајуће и недовољно проучено, проф. др Иван Стевовић је у опширном раду дао ново читање најважнијих Валтровићевих текстова, и указао на сразмерно велики потенцијал његове теоријске мисли о наведеној материји, неосновано занемариван у корист потоњих модела истраживања који су довели до разградње разноврсног, али у основи целовитог корпуса средњовековног црквеног градитељства Србије. И у овом Стевовићевом раду уочљива је ширина његовог познавања литературе, из које следи могућност да се у овом случају дело и неприхватање дела једног од великана српске културе протумачи у оквирима аутентичног историјско-културног и идеолошког контекста.

5. *Котор у раном средњем веку: ауторитет традиције или маглине историје?* Зборник Матице Српске за ликовне уметности 45 (2017), 55-70. На основу поновног читања каснијих писаних извора који пружају скроман скуп вести о раносредњовековном Котору, аутор покушава да установи најважније токове и догађаје оновремене градске историје. Стевовићев закључак је да према свему чиме наука данас располаже постоје сразмерно уверљиви разлози за мишљење да је град у једном тренутку пре настанка чувеног списка византијског цара Константина Порфирогенита, доживео не само физичка разарања већ и постепену смену свог становништва.

Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије M31 или M33:

1. *Emperor in the Altar: an Iconoclastic Era Ciborium from Ulcinj (Montenegro)*, in: International Conference "Texts-Inscriptions-Images" (8 - 9. 04. 2016, Институт за изследване на изкуствата при БАН, София), Art Readings XIV - 2016 (E. Moutafov - J. Erdeljan eds.), 49-67 (**M33**). Настављајући дугогодишњу праксу учествовања на реномираним међународним научним скуповима, проф. др Иван Стевовић је тумачењем остатака натписа и клесаних мотива улцињског циборијума, овом приликом указао на могућност његовог датовања у раздобље Иконоклазма, још једном подвлачећи важност споменика источне обале Јадрана за разумевање ширих историјских и културних збивања на простору Средоземља.

2. *Yugoslavia and Art History: a Battlefield of Medieval Architecture*, in: International Conference "Byzantine and Post-Byzantine Art: Crossing Borders" (31.03 - 02.04. 2017, Институт за изследване на изкуствата при БАН, София), Art Readings 2017[=*Medieval Art and Architecture as an Ideological Weapon: the Case of Yugoslavia*, Проблеми на Изкуството 2-2018, 3-8 (**M33**). У складу са жељом организатора, рад под наведеним насловом прочитан на скупу, а накнадно објављен у једном од водећих бугарских часописа, у основи представља наставак Стевовићевих проучавања историографских токова медијевистике. Реч је о тексту којим се покреће важна и деликатна проблематика "употребе" средњовековних споменика у оквирима идеолошког наратива Југославије у свим раздобљима њеног постојања. Реч је о великој, важној и интердисциплинарној теми која до сада није истраживана ни у једној од држава-наследница, а која у будућности свакако завређује продубљенија бављења.

Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије M61 или M63:

1. *Облици и симболика простора Спасове цркве у Жичи* (са Ј. Ердељан), Међународни научни скуп "Ниш и Византија" XVI (3-5.6.2017.), Ниш 2018, 169-182 (**M63**). Разматрајући новине у архитектури средишта српске архиепископије спрам старијих споменика, а из перспективе одраза њене литургијске намене, проф. др Иван Стевовић у коауторству са проф. др Ј. Ердељан у овом раду прецизира свеукупно вишеструко симболичко значење средишњег простора жичке цркве, налазећи у његовим особеностима, украсу и богослужбеним радњама посебне разлоге због којих је ово светилиште, према начелима јеротопије, представљало први српски "Нови Јерусалим".

2. *Оквири разумевања сакралне топографије средњовековне Србије, XII-XV век* (са Ј. Ердељан), Српска теологија данас: књ. 9. Девети годишњи симпозион (26.05.2017) (ур. Р. Поповић), Београд 2018, 34-43 (**M63**). У раду се разматрају оквири разумевања, конституисања и трајања сакралне топографије средњовековне Србије. Реч је о анализи питања везаних за феномен преношења светости и просторно-визуелну матрицу изражавања статуса "изабраног места". Посебна пажња у раду који је проф. др Иван Стевовић написао у коауторству са проф. др Ј. Ердељан, посвећена је

манастирима (Студеница, Жича, Ресава) и градовима (Београд) у којима се у пуној мери препознају чворишне тачке образовања сакралне топографије.

3. Early Byzantine Doclea and its Citizens: LONGE AB PATRIAM, Међународни научни скуп "Ниш и Византија" XIV(3-5. 06. 2015), Ниш 2016, 121-136.(M63) Рад више који проф. др Иван Стевовић прилаже у библиографији од избора у звање ванредног професора настао је на основу резултата које је саопштио у књизи *PRAEVALIS. Obrazovanje kulturnog prostora kasnoantičke provincije*, а садржи проширена проучавања епископског комплекса ранохришћанске Доклеје. У остацима архитектуре "базилике А" која је археолошки била истраживана још крајем XIX века, проф. др Иван Стевовић препознаје утицаје односно литургијску праксу споменика очуваних на територији Сирије. Ако се у виду имају сазнања и закључци које је изложио у наведеној књизи, овакво тумачење архитектуре има своје чврсто методолошко и историјско упориште с обзиром на чињеницу да су сиријске колоније у касноантичком раздобљу биле распрострањене широм Средоземља, па и балканске обале јадранског мора.

РЕЗУЛТАТИ У ПЕДАГОШКОМ РАДУ И АНГАЖОВАЊУ У РАЗВОЈУ НАСТАВЕ И ДРУГИХ ДЕЛАТНОСТИ ФАКУЛТЕТА

Од 1991. године до данас проф. др Иван Стевовић је на Филозофском факултету стекао сва академска звања, исказујући постепено све већу зрелост у педагошком раду са готово тридесет генерација студената. Томе у прилог сведоче и високе оцене које је током периода у звању ванредног професора добијао на свим предметима на којима је обављана студентска евалуација, а које се крећу у распону од 3,90 до 5,00. Стевовићев наставнички рад по правилу је редован, изузетно добро припремљен, заснован како на оним традиционалним видовима рада који чине стабилне сазнајне и педагошке вредности, тако и на презентовању савремених методолошких полазишта и сазнања из најновије литературе релевантне за материју коју предаје. Квалитет који посебно треба истаћи представља настојање проф. др Ивана Стевовића да опште и појединачне теме историје архитектуре и уметности, како својом речју тако и избором обавезне, а посебно допунске- препоручене литературе, презентује у контексту изворних околности и ширих историјско-културних оквира примерених одређеним историјскоуметничким периодима и феноменима. Из наведеног угла, студентима саопштава најбитнија обележја, премисе, претпоставке и закључке о одговарајућој проблематици. Такође треба подвући да је проф. др Иван Стевовић током последње деценије развио више иновативних видова рада са студентима, међу којима се издваја организација њиховог самосталног истраживања на терену у оквиру предмета *Средњовековна архитектура у Србији*, која се обављају на мање познатим локалитетима, манастирима и црквама, онима који у историографији нису обрађени у

задовољавајућој мери. У појединостима, након подробне теоријске припреме у оквиру вежби на предмету, студенти у мањим скупинама бивају упућивани да самостално сачине теренску документацију у свим њеним доступним сегментима, а потом приступају дефинитивној обради и презентацији добијених података. На тај начин, суочени са властитим задацима који захтевају њихово ангажовање уз перманентне консултације са професором, студенти већ од друге године бивају постепено уведени у основе самосталног истраживачког и научног рада који се не заснива искључиво на излагању *ex cathedra*. Потврду целисходности оваквог приступа представља више од стотину студентских досијеа са њихових теренских перспекција, похрањених на компјутерским дисковима. Овим видом сада већ прокушане наставничке делатности, не само да се остварују предуслови за постепено образовање свих аспеката критичког мишљења код студената, већ се неретко јасно и у сразмерно раном периоду студија може препознати посебан потенцијал који појединци имају за бављење овом делатношћу у њеним појединостима или у целини. Такође, у оквиру предиспитних обавеза, перманентно праћење студентског рада постиже се колоквијумима односно различитим другим врстама задатака, попут анализе писаних, ликовних и археолошких извора о архитектури. Квалитетна визуелна потпора предавањима, настојање на повезивању нераздвојивих категорија писане речи, слике и градитељског остварења, начелна иницијатива на интерактивном раду вишег степена у оквиру широко замишљених изборних предмета на старијим годинама редовних студија, мастер и докторским студијама, такође су позитивне одлике наставе проф. др Ивана Стевовића. Уз изречно, проф. др Иван Стевовић је у циљу непосредног упознавања студената са најрепрезентативнијим делима поглавито српске средњовековне и византијске архитектуре, током досадашњег рада организовао и водио више стручних екскурзија на територији Србије и у Цариграду.

У оквиру других делатности на факултету, свакако треба још једном нагласити да је проф. др Иван Стевовић обављао функцију управника Института за историју уметности током 2006-2010. године. У наведеном периоду, његовим ангажовањем ова научна институција је у знатној мери физички рестаурисана, добијајући посебан простор намењен одржавању редовне наставе и научних скупова. Једнако треба подвући и велики уреднички рад који је са овог места проф. др Иван Стевовић спровео у издавању споменутог зборника радова *SYMMEIKTA*, којим је Филозофски факултет постао издавач једне у светским оквирима вредне публикације. Пре и после избора у звање ванредног професора, Стевовић је од 2009. до 2015. године био члан факултетске Комисије за обезбеђивање квалитета и самовредновање, а од 2015.г. члан је Комисије за докторске студије. Од 2012. до 2015. године обављао је и дужност заменика управника Одељења за историју уметности Филозофског факултета у Београду. Од 2016.г. члан је Научног већа Центра за студије јеврејске уметности и културе на Филозофском факултету. Коначно, почев од јесењег семестра текуће школске године, наименован је за представника Филозофског факултета у Већу за студије Универзитета у Београду.

РЕЗУЛТАТИ У РАЗВОЈУ НАУЧНО-НАСТАВНОГ ПОДМЛАТКА

И пре и након избора у звање ванредног професора, проф. др Иван Стевовић је био, или је још увек, ментор или члан комисије приликом израде односно одбране више од седамдесет дипломских, магистарских, завршних, мастер и докторских радова на Филозофском факултету у Београду, на Архитектонском факултету у Београду као и на Историјском институту Универзитета Црне Горе у Подгорици. У претходном изборном периоду под његовим менторством докторске дисертације одбранила су **три** истраживача, у току је израда још **три** дисертације којима је ментор, а од 2015. године био је и члан комисије приликом одбране **шест** дисертација на Филозофском и Архитектонском факултету у Београду. У истом периоду, као ментор или члан комисије учествовао је у изради **девет** завршних, мастер и магистарских радова на Филозофском факултету у Београду, и **три** мастер односно магистарска рада на Историјском институту Универзитета Црне Горе у Подгорици. Више доктора наука којима је био ментор или члан комисије запослено је у водећим научно-истраживачким односно високошколским установама у Србији, Црној Гори и у другим земљама.

УЧЕШЋЕ У СТРУЧНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА И ДРУГИМ ДЕЛАТНОСТИМА ОД ЗНАЧАЈА ЗА РАЗВОЈ НАУЧНЕ ОБЛАСТИ

Уз наведено континуирано учествовање у научно-истраживачким пројектима у земљи и иностранству, на овом месту треба истаћи да је проф. др Иван Стевовић почев од 2010. године стални члан организационо-издавачког одбора међународне научне конференције *Актуелни проблеми теорије и историје уметности*, која се у двогодишњем интервалу одржава под окриљем државног универзитета у Санкт-Петербургу, државног универзитета *Ломоносов* у Москви, музеја *Ермитаж* и галерије *Третјаков*. Реч је о великом научном скупу (2018. године у Москви је било око 600 учесника), на којем је залагањем проф. др Ивана Стевовића у Санкт-Петербургу до сада учествовало више истакнутих студената докторских студија или свршених доктораната са Филозофског факултета. Постепеном трансформацијом скупа, који је своје постојање започео као сусрет младих истраживача из Русије, наведена

конференција би према предвиђању и деловању организатора, 2020. године требало да окупи око хиљаду учесника, чиме ће *Актуелни проблеми теорије и историје уметности* прерасти у једну од највећих светских конференција не само младих већ и афирмисаних проучавалаца у различитим областима историје уметности. У регионалним оквирима, проф. др Иван Стевовић од 2016.године члан је уређивачког одбора међународне научне едиције зборника радова *Pontes academici*, која је настала сарадњом Филозофског факултета у Београду са одговарајућим научно-истраживачким високошколским институцијама у Љубљани, Ријеци и у Сплиту.

Проф. др Иван Стевовић је од средине деведесетих година обављао дужност секретара редакције часописа *Зограф*. Стога је још од тада члан редакције овог престижног часописа. Исту дужност обавља и у *Зборнику Матице Српске за ликовне уметности* од 2012, а од 2016. и у часопису *Бока*, који издаје Градска библиотека и читаоница у Херцег-Новом. Од 2010.г. редовни је члан Одељења за ликовне уметности Матице Српске у Новом Саду. Током претходне и почетком текуће године проф. др Иван Стевовић био је и члан експертске комисије за реконструкцију, ревитализацију и обнову манастира Св. Николе код Куршумлије, под окриљем Министарства културе и информисања Републике Србије. Коначно, у домену популаризације науке, културе и промоције институције у којој је запослен, вредно је спомена то да је проф. др Иван Стевовић током 2016-2017. године био уредник два циклуса научно - популарних предавања под насловом *Србија и Европа кроз векове прожимања*, под окриљем Делегације ЕУ у Србији, у оквиру којег је, између осталих, учествовало десет предавача професора и сарадника Филозофског факултета у Београду.

ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Увидом у целокупну документацију и анализом научних радова јединог пријављеног кандидата, проф. др Ивана Стевовића, Комисија је утврдила да је кандидат испунио све формалне услове за избор у звање редовног професора, према критеријумима прописаним Законом о високом образовању, Минималним условима за избор у звање наставника на универзитету, Статутом Универзитета у Београду, Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, као и Статутом Филозофског факултета у Београду, односно Правилима о ближим условима за избор наставника и сарадника Филозофског факултета у Београду.

Уз наведено, проф. др Иван Стевовић својим целокупним досадашњим научно-истраживачким радом, сабраним у три самосталне књиге завидно широког хронолошког и проблемског опсега, више од тридесет радова објављених у најпознатијим домаћим, регионалним и иностраним часописима и зборницима са научних скупова, једнако колико и наставничком односно стручном, уредничком и

организационом делатношћу на Филозофском факултету у Београду, с правом завређује да буде оцењен као један од водећих проучавалаца средњовековне архитектуре, уметности и културне историје не само у домаћој средини. Стога, имајући у виду све наведене и образложене аспекте рада кандидата, Комисија је слободна да Изборном већу Филозофског факултета у Београду предложи да проф. др Иван Стевовић буде изабран у звање **РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА** за ужу научну област **ИСТОРИЈА ЛИКОВНИХ УМЕТНОСТИ И АРХИТЕКТУРЕ**, са пуним радним временом на неодређено време.

Београд, 29.05. 2019.

Филозофског

др Марица Шупут, редовни професор
факултета у Београду у пензији

др Александар Кадиевић, редовни професор
Филозофског факултета у Београду

Филозофског
члан САНУ

др Драган Војводић, редовни професор
факултета у Београду, дописни

Филозофског

др Ненад Макуљевић, редовни професор
факултета у Београду

др Марина Вицеља-Матијашић, редовни професор
Филозофског факултета Свеучилишта у Ријеци

Г) ГРУПАЦИЈА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

I - О КОНКУРСУ

Назив факултета: **Филозофски факултет у Београду**
 Ужа научна, односно уметничка област: **Историја ликовних уметности и архитектуре**
 Број кандидата који се бирају: **1**
 Број пријављених кандидата: **1**
 Имена пријављених кандидата:
1. Иван Стевовић

II - О КАНДИДАТИМА

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: **Иван, Драгослав, Стевовић**
 - Датум и место рођења: **26.07.1965. Београд**
 - Установа где је запослен: **Филозофски факултет у Београду**
 - Звање/радно место: **доктор наука, ванредни професор**
 - Научна, односно уметничка област: **Историја ликовних уметности и архитектуре**

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:

- Назив установе: **Филозофски факултет у Београду**
 - Место и година завршетка: **Београд, 1989.г.**

Магистеријум:

- Назив установе: **Филозофски факултет у Београду**
 - Место и година завршетка: **Београд, 1994.г.**
 - Ужа научна, односно уметничка област: **Историја ликовних уметности и архитектуре**

Докторат:

- Назив установе: **Филозофски факултет у Београду**
 - Место и година одбране: **Београд, 2004.г.**
 - Наслов дисертације: **Архитектура Каленића у позносредњовековној српској и у византијској архитектури**
 - Ужа научна, односно уметничка област: **Историја ликовних уметности и архитектуре**

Досадашњи избори у наставна и научна звања:

-1991. асистент-приправник
-1995. асистент
-2005. доцент
-2015. ванредни професор

3) Испуњени услови за избор у звање: РЕДОВНИ ПРОФЕСОР

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ:

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	оцена / број година радног искуства
1	Пристапно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе	/
2	Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода	Просечна оцена 4,45
3	Искуство у педагошком раду са студентима	28 година континуираног рада у настави

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број менторства / учешћа у комисији и др.
4	Резултати у развоју научнонаставног подмлатка	Од краја 2014.г. кандидат је био, или је и даље, ментор 6 докторских дисертација (3 одбрањене и 3 у изради), члан комисије на одбрани 6 докторских дисертација на Филозофском факултету и Архитектонском факултету у Београду, ментор 3 завршна и дипломска рада на Филозофском факултету и 3 мастер и магистарска рада на Историјском институту Универзитета Црне Горе, и члан комисије 3 завршна рада.
5	Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама	1. Немања Петровић, <i>Богородичине иконе и прослављање култа Богородице у Цариграду у доба Комнина</i> (завршни рад одбрањен 2017.г.). 2. Никола Пиперски, <i>Визуелна култура средњовековног Бача</i> (мастер рад одбрањен 2016.г.). 3. Милица Михаиловић, <i>Прстење за стрелце. Прилог познавању визуелне културе ратовања у средњем веку</i> (мастер рад

		одбрањен 2018.г.).
6	Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације	<p>1.Татјана М. Копривица, <i>Архитектура касноантичке Дукље.Могућност реконструкције</i> (ментор, дисертација одбрањена 2016.г.).</p> <p>2. Ђорђије М. Шебек, <i>Ктиторска делатност архиепископа Данила II</i> (члан комисије, дисертација одбрањена 2015.).</p>

	(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	Број радова, сапштења, цитата и др	Навести часописе, скупове, књиге и друго
7	Објављен један рад из категорије М20 или три рада из категорије М51 из научне области за коју се бира.		
8	Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (М31, М33, М61, М63)		
9	Објављена два рада из категорије М20 или пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира.		
10	Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту		
11	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање		
12	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33		
13	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63.		
14	Објављена један рад из категорије М20 или четири рада из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. (за поновни избор ванр. проф)		
15	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33. (за поновни избор ванр. проф)		
16	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63. (за		

	поновни избор ванр. проф)		
17	Објављен један рад из категорије M21, M22 или M23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира		<i>Рана средњевизантијска црква и мошти Св. Трифуна у Котору</i> , Зограф 41 (2017), 37-50; ISSN 0350-1361, eISSN 2406-0755; UDC 72.033.2 (497.16 Kotor) "08" 736.2:726.829; DOI 10.2298/ZOG1741037S M23
18	Објављен један рад из категорије M24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M21, M22 или M23 може, један за један, да замени услов из категорије M24 или M51		<i>ET IN PATRIA EGO: средњовековни споменици у путописима из Србије с почетка XIX века</i> , Етноантрополошки Проблеми 12 - 4 (2017), 1291-1308. ISSN 0353-1589/ISSN (online): 2334-8801/UDC 574 (05) UDK:271.222 (497.11)-523 930.2(497)"19" M24 M24
19	Објављених пет радова из категорије M51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M24 може, један за један, да замени услов из категорије M51		<p>1. <i>Византијске и романо-готичке тенденције у српској архитектури и скулптури XIV века (до 1371.г.)</i>, у: Византијско наслеђе и српска уметност II. Сакрална уметност српских земаља у средњем веку (ур. Д. Поповић - Д. Војводић), Београд 2016, 317-329. (Службени Гласник - Византолошки Институт САНУ). ISBN 978-86-519-2010-6; 978-86-519-2008-3 M13</p> <p>2. <i>Сакрално градителство Моравске Србије</i>, у: Сакрална уметност српских земаља у средњем веку. Византијско наслеђе и српска уметност II (ур. Д. Поповић - Д. Војводић), Београд 2016, 423-433. (Службени Гласник - Византолошки Институт САНУ). ISBN 978-86-519-2010-6; 978-86-519-2008-3 M13</p> <p>3. <i>Прве српске епископске цркве. Запажања о историји и архитектури</i>. Зборник Матице Српске за ликовне уметности 44 (2016), 41-59. ISSN 0352-6844 / UDK 7 (5); UDC 726.54 (497.11); 726.54 (=163.41) "12" M51</p> <p>4. <i>Од теренске скице до скице целине: Михаило Валтровић и српска средњовековна архитектура</i>, Зборник Народног музеја Београд. Историја уметности XXII/2 (2016), 9-45. ISSN 0352-2466; 72.071.1 Валтровић М; 72.071.1:929 Валтровић М; 72/75(497.11) "04-14"</p>

			<p>M51</p> <p>5. Котор у раном средњем веку: ауторитет традиције или маглине историје?, Зборник Матице Српске за ликовне уметности 45 (2017), 55-70. ISSN 0352-6844 /UDK 930.85 94(497.16 Kotor)"653" M51</p>
20	Цитираност од 10 хетеро цитата.		<p>1. И. Стевовић, <i>Каленић. Богородичина црква у архитектури позновизантијског света</i>, Београд 2006, цитирано у: В. Cvetković, <i>Imago Leonis in Despot Stefan's Iconography</i>, IKON 2 (2009), 137-146, стр. 138, 141. (Brepols journals); S. Ćurčić, <i>Architecture in the Balkans from Diocletian to Süleyman the Magnificent</i>, Yale University Press, New Haven-London 2010, стр. 893; N. Makuljević, <i>Art History in Serbia, Bosnia-Herzegovina, and Macedonia</i>, Art History and Visual Studies in Europe. Transnational Discourses and National Frameworks (M. Rampley and al. eds.), Brill, Leiden-Boston 2012, 461-473, стр. 471; J. Erdeljan, <i>Chosen Places. Constructing New Jerusalems in Slavia Orthodoxa</i>, Brill, Leiden-Boston 2017, стр. 254.</p> <p>2. I. Stevović, <i>New cognizance on early Byzantine Dubrovnik in the 6th century</i>, Starinar 42 (1991), 141-151, цитирано у: F. Curta, <i>A Note on Trade and Trade Centers in the Eastern and Northern Adriatic Region Between the Eight and Ninth Century</i>, Hortus Artium Medievalium 16 (2010), 267-276, стр. 267, 268 (Brepols journals).</p> <p>3. И. Стевовић, <i>О првобитном изгледу и времену градње цркве Св. Михајла у Стону</i>, Зборник радова Византолошког института 35 (1996), 175-193, цитирано у: В. Бабић, <i>Фреске у цркви Светог Михаила у Стону</i>, Београд-Требиње 2014, стр. 246 (Балканолошки институт САНУ - Епархија Захумско-Херцеговачка и Приморска); I. Tomas, <i>Nova promišljanja o crkvi Sv. Mihajla u Stonu</i>, Ars Adratica 6 (2016), 41-60, стр. 53 (Odjel za povijest umjetnosti Sveučilišta u Zadru); <i>Сакрална уметност српских земаља у средњем веку. Византијско наслеђе и српска уметност II</i> (ур. Д. Поповић - Д.</p>

			<p>Војводић), Београд 2016, стр. 609 (Службени Гласник - Византолошки Институт САНУ).</p> <p>4. I. Stevović, <i>Sveti Andreja u kotorskom natpisu ANDREESCI AD HONOREM SOIORVMQ. MAIOREM</i>, Зограф 27 (1998-1999), 23-32, цитирано у: Р. Вежић-М. Лонčар, <i>Нос Тигмен. Сиборији раног средњег вијека на тлу Истре и Далмације</i>, Задар 2009, стр. 127 (Свеучилиште у Задру); Т. Марасовић, <i>Dalmatia Praeromanica. Ranosrednjovjekovno graditeljstvo u Dalmaciji 4</i>, Split-Zagreb 2013, стр. 498 (Književni krug Split - Muzej hrvatskih arheoloških spomenika - Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu).</p> <p>5. I. Stevović, <i>Byzantium, Byzantine Italy and cities on the eastern coast of the Adriatic: the case of Kotor and Dubrovnik</i>, Zbornik radova Vizantološkog instituta 39 (2001-2002), 165-182, цитирано у: F. Curta, <i>A Note on Trade and Trade Centers in the Eastern and Northern Adriatic Region Between the Eight and Ninth Century</i>, Hortus Artium Medievalium 16 (2010), 267-276, стр. 267, 268 (Brepols journals); М. Petrinec, <i>O pojedinim predmetima bizantske provenijencije na istočnoj obali Jadrana</i>, Starohrvatska Prosvjeta III-41 (2014), 64-98, стр. 64 (Muzej hrvatskih arheoloških spomenika Split).</p> <p>6. И. Стевовић, <i>Архитектура Моравске Србије: локална градитељска школа или епилог водећих токова позновизантијског градитељског стварања. Методолошка студија</i>, Зборник радова Византолошког института 43 (2006), 231-241, цитирано у: S. Popović, <i>The Last Hesychast Safe Havens in Late Fourteenth-and Fifteenth-Century Monasteries in the Northern Balkans</i>, Zbornik radova Vizantološkog instituta 48 (2011), 217-257, стр. 229; J. Erdeljan, <i>Chosen Places. Constructing New Jerusalems in Slavia Orthodoxa</i>, Brill, Leiden-Boston 2017, стр. 254.</p> <p>7. I. Stevović, <i>Late Byzantine Church Decoration as an Iconic Vision of Heavenly Jerusalem: the Case of Kalenić</i>, New Jerusalems. Hierotopy and Iconography of Sacral Spaces (A. Lidov ed.), Moscow 2009, 585-605, цитирано у: J. Erdeljan, <i>Chosen Places</i>.</p>
--	--	--	---

			<p><i>Constructing New Jerusalems in Slavia Orthodoxa</i>, Brill, Leiden-Boston 2017, стр. 254.</p> <p>8. I. Stevović, <i>Historical and Artistic Time in the Architecture of Medieval Serbia: 12th Century</i>, Arhitektura Vizantii i Drevnej Rusi IX-XII vekov (D. Yolshin ed.), Transactions of the State Hermitage Museum LIII (2010), 146-161, цитирано у: A. I. Sullivan, <i>Architectural Pluralism at the Edges. The Visual Eclecticism of Medieval Monastic Churches in Eastern Europe</i>, Studii de Istoria și Teoria Arhitecturi/ Studies in History and Theory of Architecture 4 (2016), 135-151, стр. 151 ("Ion Mincu" University of Architecture and Urbanism, Bucharest).</p> <p>9. И. Стевовић, <i>Историјски извор и историјскоуметничко тумачење: Богородичина црква у Топлици</i>, Зограф 35 (2011), 73-92, цитирано у: С. Пириватрић, <i>Манојло I Комнин, "царски сан" и "самодришци области српског престола"</i>, Зборник радова Византолошког института 48 (2011), 89-118, стр. 101; <i>Сакрална уметност српских земаља у средњем веку. Византијско наслеђе и српска уметност II</i> (ур. Д. Поповић - Д. Војводић), Београд 2016, стр. 608 (Службени Гласник - Византолошки Институт САНУ).</p> <p>10. I. Stevović, <i>Early Byzantine Doclea and its Citizens: LONGE AB PATRIAM</i>, <u>Међународни научни скуп "Ниш и Византија" XIV(3-5. 06. 2015), Ниш 2016, 121-136, цитирано у:</u> К. Митровић, <i>Краљевство од искона: барска (архи)епископија и Дукља</i>, Српска краљевства у средњем веку (С. Мишић ур.), 47-84, стр. 74 (Филозофски факултет у Београду-Филозофски факултет у Новом Саду - Универзитет у Нишу: Центар за византијске и словенске студије-град Краљево).</p>
21	Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33		<p>1. <i>Emperor in the Altar: an Iconoclastic Era Ciborium from Ulcinj (Montenegro)</i>, in: International Conference "Texts-Inscriptions-Images" (8 - 9. 04. 2016, Институт за изследлане на изкуствата при БАН, Софија), Art Readings XIV - 2016 (E. Moutafov - J. Erdeljan eds.), 49-67. (Институт за изследлане на</p>

			<p>изкуствата при БАН, София). ISBN 978-954-8594-65-3; ISSN 1313-2342 M33</p> <p>2. <i>Yugoslavia and Art History: a Battlefield of Medieval Architecture</i>, in: International Conference "Byzantine and Post-Byzantine Art: Crossing Borders" (31.03 - 02.04. 2017, Институт за изследване на изкуствата при БАН, София), Art Readings 2017[=<i>Medieval Art and Architecture as an Ideological Weapon: the Case of Yugoslavia</i>, Проблеми на Изкуството 2-2018, 3-8. ISSN 0032- 9371 (Институт за изследване на изкуствата при БАН, София).] M33</p>
22	<p>Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије М61 или М63</p>		<p>1. <u>Early Byzantine Doclea and its Citizens: LONGE AB PATRIAM</u>, Међународни научни скуп "Ниш и Византија" XIV(3-5. 06. 2015), Ниш 2016, 121-136. (Град Ниш, Универзитет у Нишу, Православна епархија Нишка, Културни центар Ниш). ISBN 978-86-6101-119-1 (НКЦ). M63</p> <p>2. <i>Облици и симболика простора Спасове цркве у Жичи</i> (са Ј. Ердељан), Међународни научни скуп "Ниш и Византија" XVI (3-5.6.2017.), Ниш 2018, 169-182. (Град Ниш, Универзитет у Нишу, Православна епархија Нишка, Културни центар Ниш). ISBN 978-86-6101-148-1 (НКЦ). M63</p> <p>3. <i>Оквири разумевања сакралне топографије средњовековне Србије, XII-XV век</i> (са Ј. Ердељан), Српска теологија данас: књ. 9. Девети годишњи симпозион (26.05.2017) (ур. Р. Поповић), Београд 2018, 34-43 (Православни Богословски Факултет у Београду). ISSN 2217-2491 M63</p>

23	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање	<p><i>Византијска црква. Образовање архитектонске слике светости</i>, Evoluta, Београд 2018, ISBN 978-86-80912-23-3, УДК 94(495.02)"03/14"726.71(495.02)"03/14". COBISS.SR-ID 272175372 M41</p> <p>РЕЦЕНЗЕНТИ:</p> <p>др Марица Шупут, редовни професор Филозофског факултета у пензији</p> <p>др Бисерка Пенкова, редовни професор Академије уметности при БАН у Софији</p> <p>др Марина Вицеља-Матијашић, редовни професор Филозофског факултета Свеучилишта у Ријеци</p>
24	Број радова као услов за менторство у вођењу докт. дисерт. – (стандард 9 Правилника о стандардима...)	<p><i>Рана средњевизантијска црква и мошти Св. Трифуна у Котору</i>, Зограф 41 (2017), 37-50; ISSN 0350-1361, eISSN 2406-0755; UDC 72.033.2 (497.16 Kotor) "08" 736.2:726.829; DOI 10.2298/ZOG1741037S M23=4</p> <p><i>Једна хипотеза о најстаријем раздобљу Жиче</i>, Зограф 38 (2014), 45-58, ISSN 0350-1361 [COBISS.SR-ID <u>527382935</u>] M23=4</p> <p><i>Историјски извор и историјскоуметничко тумачење: Богородичина црква у Топлици</i>, Зограф 35 (2011), 73-92, ISSN 0350-1361 COBISS.SR-ID <u>521683351</u>]. M23=4</p> <p><i>ET IN PATRIA EGO: средњовековни споменици у путописима из Србије с почетка XIX века</i>, Етноантрополошки Проблеми 12 - 4 (2017), 1291-1308. ISSN 0353-1589/ISSN (online): 2334-8801/UDC 574 (05) UDK:271.222 (497.11)-523 930.2(497)"19" M24=4</p> <p><i>Emperor in the Altar: an Iconoclastic Era Ciborium from Ulcinj (Montenegro)</i>, in: International Conference "Texts-Inscriptions-Images" (8 - 9. 04. 2016, Институт за изследване на изкуствата при БАН, Софија), Art Readings XIV - 2016 (E. Moutafov - J. Erdeljan eds.), 49-67. (Институт за изследване на изкуствата при БАН, Софија). ISBN 978-954-8594-65-3; ISSN 1313-2342 M33=1</p>

			<p><i>Византијске и романо-готичке тенденције у српској архитектури и скулптури XIV века (до 1371.г.), у: Византијско наслеђе и српска уметност II. Сакрална уметност српских земаља у средњем веку (ур. Д. Поповић - Д. Војводић), Београд 2016, 317-329. (Службени Гласник - Византолошки Институт САНУ). ISBN 978-86-519-2010-6; 978-86-519-2008-3 M13=7</i></p> <p><i>Сакрално градителство Моравске Србије, у: Сакрална уметност српских земаља у средњем веку. Византијско наслеђе и српска уметност II (ур. Д. Поповић - Д. Војводић), Београд 2016, 423-433. (Службени Гласник - Византолошки Институт САНУ). ISBN 978-86-519-2010-6; 978-86-519-2008-3 M13=7</i></p> <p><i>Towards new directions of investigation of Late Byzantine architecture. Visualisation of "text" on the facades of the church of the Virgin in Krina (Chios), у: Συμπερασμα. Зборник радова поводом четрдесет година Института за историју уметности Филозофског факултета Универзитета у Београду = collection of papers dedicated to the 40th anniversary of the Institute for Art History, Faculty of Philosophy, University of Belgrade (ур. И. Стевовић) Београд 2012, 175-190, ISBN 978-86-88803-05-2 (ФФ); ISBN 978-86-6047-078-4 (ДС) [COBISS.SR-ID 522437015] M14=5</i></p> <p><i>Прве српске епископске цркве. Запажања о историји и архитектури. Зборник Матице Српске за ликовне уметности 44 (2016), 41-59. ISSN 0352-6844 / UDK 7 (5); UDC 726.54 (497.11); 726.54 (=163.41) "12" M51=3</i></p>
--	--	--	--

ИЗБОРНИ УСЛОВИ:

(изабрати 2 од 3 услова)	Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)
<u>1. Стручно-професионални допринос</u>	<p>1. <u>Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству.</u></p> <p>2. <u>Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа.</u></p> <p>3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама.</p> <p>4. <u>Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.</u></p> <p>1.</p> <p>*Уредник зборника радова <i>SYMMEIKTA</i>. <i>Зборник радова поводом четрдесет година Института за историју уметности Филозофског факултета у Београду</i>, Филозофски факултет у Београду - Досије студио, Београд 2012 (596 страна штампаног текста, 44 рада, 24 инострана аутора и 20 домаћих аутора). M13</p> <p>*од 2017.г. члан уређивачког одбора међународне научне едиције зборника радова <i>Pontes academici</i> (Филозофски факултет у Београду, Факултет уметности Љубљана, Филозофски факултет у Риједи, Филозофски факултет у Сплиту).</p> <p>* од 1996.г. члан редакције часописа <i>Зограф</i></p> <p>* од 2012.г. члан редакције часописа <i>Зборник Матице српске за ликовне уметности</i></p> <p>*од 2016.г. члан редакције часописа <i>Бока</i>, Градска библиотека и читаоница Херцег Нови</p> <p>2.</p> <p>*од 2010.г. стални члан организационо-издавачког одбора међународне научне конференције <i>Actual Problems of Theory and History of Art</i> (организатори: Државни Универзитет у Санкт-Петербургу, универзитет <i>Ломоносов</i> у Москви, руски државни музеј <i>Ермитаж</i>, руска државна галерија <i>Третјаков</i>). https://actual-art.spbu.ru/en/about/organizing-committee.html</p> <p>4.</p> <p>* од 2011.г. сарадник на пројекту <i>Српска средњовековна уметност и њен европски контекст</i>, (177036) под окриљем Министарства просвете, науке и технолошког развоја републике Србије.</p> <p>* од 2011.г. сарадник на пројекту <i>Хришћанска култура на Балкану у</i></p>

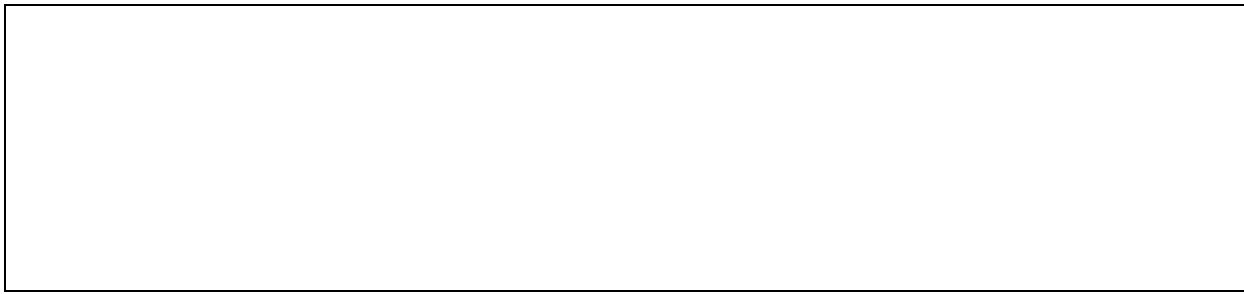
	<p><i>средњем веку: Византијско царство, Срби и Бугари од почетка 9. до почетка 15. века, (177015) под окриљем Министарства просвете, науке и технолошког развоја републике Србије.</i></p> <p><i>*од 2016.г. руководилац на пројекту Архитектура средњовековне Србије, под окриљем Матице Српске - Нови Сад, Одељење за ликовне уметности Матице Српске.</i></p> <p><i>*2009-2011.г. руководилац на пројекту Град Дукља у касноантичком и раносредњовековном периоду под окриљем Министарства просвете и науке републике Црне Горе и Историјског института Универзитета Црне Горе.</i></p> <p><i>*2001-2005.г. сарадник на TEMPUS пројекту Understanding the Visual Culture of the Balkans Одељења за историју уметности Филозофског факултета у Београду, Филозофског факултета у Скопљу, Филозофског факултета у Атини, Филозофског факултета у Јањини, под покровитељством ЕУ.</i></p>
<p><u>2. Допринос академској и широј заједници</u></p>	<p><u>1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира.</u></p> <p><u>2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству.</u></p> <p><u>3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава.</u></p> <p><u>4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке.</u></p> <p><u>5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.</u></p> <p>1.</p> <p>*од 2010.г. члан Одељења за ликовне уметности Матице Српске у Новом Саду</p> <p>2.</p> <p>*2006-2010.г. управник Института за историју уметности Филозофског факултета у Београду</p> <p>*од 2016.г. члан Научног већа Центра за студије јеврејске уметности и културе на Филозофском факултету у Београду.</p> <p>*2010-2015.г. члан Комисије за обезбеђивање квалитета и самовредновање Филозофског факултета у Београду.</p> <p>*од 2015.г. члан Комисије за докторске студије Филозофског факултета у Београду</p> <p>3.</p> <p>*2018-2019.г. члан комисије за реконструкцију, ревитализацију и обнову манастира Св. Николе код Куршумлије, под окриљем Министарства културе и информисања Републике Србије.</p> <p>4.</p> <p>*2016-2017.г. уредник циклуса научно - популарних предавања <i>Србија и Европа кроз векове прожимања</i>, под окриљем Делегације ЕУ у</p>

	Србији (24 предавања, 11 предавача са Филозофског факултета у Београду).
3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству	1. Руковођење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама 2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача. 3. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа. 4. Учесће у програмима размене наставника и студената. 5. Учесће у изради и спровођењу заједничких студијских програма 6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству.

***Напомена:** На крају табеле кратко описати заокружену одредницу

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Увидом у целокупну документацију и анализом научних радова јединог пријављеног кандидата, др Ивана Стевовића, ванредног професора Одељења за историју уметности Филозофског факултета у Београду, Комисија је утврдила да је кандидат испунио све формалне услове за избор у звање редовног професора, према критеријумима прописаним Законом о високом образовању, Минималним условима за избор у звање наставника на универзитету, Статутом Универзитета у Београду, Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, као и Статутом Филозофског факултета у Београду, односно Правилима о ближим условима за избор наставника и сарадника Филозофског факултета у Београду. Проф. др Иван Стевовић својим целокупним досадашњим научно-истраживачким радом, сабраним у три самосталне књиге завидно широког хронолошког и проблемског опсега, више од тридесет радова објављених у најпознатијим домаћим, регионалним и иностраним часописима и зборницима са научних скупова, једнако колико и наставничком односно стручном, уредничком и организационом делатношћу на Филозофском факултету у Београду, с правом завређује да буде оцењен као један од водећих проучавалаца на пољу средњовековне архитектуре, уметности и културне историје не само у домаћој средини, о чему сведочи и то што му је непосредно пре расписивања овог конкурса указана почаст да на универзитету Принстон одржи завршну реч на скупу *Еклектицизам на ободним подручјима: средњовековна уметност и архитектура на раскршћу латинске, грчке и словенске културне сфере*. Имајући у виду све наведене и темељито образложене аспекте рада кандидата, Комисија је слободна да Изборном већу Филозофског факултета у Београду предложи да проф. др Иван Стевовић буде изабран у звање **РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА** за ужу научну област **ИСТОРИЈА ЛИКОВНИХ УМЕТНОСТИ И АРХИТЕКТУРЕ**, са пуним радним временом на неодређено време.

Место и датум: Београд 14.05.2019.

ПОТПИСИ
ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

у

др Марица Шупут, редовни професор Филозофског факултета
пензији

др Александар Кадиевић, редовни професор Филозофског
факултета у Београду

у

др Драган Војводић, редовни професор Филозофског факултета
Београду, дописни члан САНУ

факултета у

др Ненад Макуљевић, редовни професор Филозофског
Београду

Филозофског
Ријеци

др Марина Вицелџа - Матијашић, редовни професор
факултета Свеучилишта у

Изјава о изворности

Име и презиме кандидата: др Иван Стевовић

Сагласно члану 26. став 3. Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду,

ИЗЈАВЉУЈЕМ

- да је сваки мој рад и достигнуће, изворни резултат мог интелектуалног рада и да тај рад не садржи никакве изворе, осим оних који су наведени у раду,
- да нисам кршио/ла ауторска права и користио/ла интелектуалну својину других лица.

У Београду, 06.06.2019.

Потпис аутора

(др Иван Стевовић)

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

Број: _____
Београд, 27.06.2019.

На основу члана 21. став 1. тачка 8. Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“ бр. 200/2017) и члана 215. Статута Филозофског факултета Универзитета у Београду (Број: 738/1), издајем следећу:

П О Т В Р Д У

др ИВАНУ СТЕВОВИЋУ, кандидату предложеном одлуком Изборног већа Факултета бр. 1152/1-III/3 од 27.06.2019. године за избор у звање редовни професор за ужу научну област *Историја ликовних уметности и архитектуре*, **није изречена мера Јавне осуде за повреду Кодекса професионалне етике** на Филозофском факултету Универзитета у Београду.

1. Ову потврду доставити надлежном већу Универзитета.
2. О спровођењу ове Потврде стараће се Одсек за правне и кадровске послове.

Доставити:
-Именованом
-Досије
-Архива

ДЕКАНА ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА

Проф. др Миомир Деспотовић